

Agraeixo aquí haver pogut treballar al despatx d'en Jan Baca i al despatx d'en Jordi Sellarés, arquitectes que estimen la seva feina. Vaig poder assistir a totes les visites d'obra dels seus projectes. Vaig posar cara i ulls a materials, tècniques i oficis dels quals només coneixia pels llibres. Vaig aprendre, també, de quant d'important és el treball en equip. L'arquitecte és com un director d'orquestra. Però una orquestra de la qual, ell, moltes vegades no en pot triar els músics. Aleshores s'ha de concentrar en treure el millor de cadascun d'ells. Penso que aquest punt és molt important per a l'èxit d'un projecte.

TORNAR A L'ESCOLA

Tornar a l'Escola després de temps m'ha donat l'oportunitat de veure com ha canviat. Em convenç l'aprenentatge a través dels T.A.P. (Tallers d'Arquitectura i Projecte) que afavoreix la visió en conjunt del tema a resoldre, evitant l'excessiva parcel·lació per matèries que dominava antics plans d'estudis.

Fa poc vaig assistir a la jornada de portes obertes (els fills ja m'atrapen) i puc dir que seguiria gustosa el consell de José Antonio Coderch quan, preguntat sobre què recomanaria a l'estudiant que acaba de concloure els estudis d'Arquitectura, responia: "Que volviera a empezar de nuevo pero de otra manera"². El treball en equip i altres aspectes nous per mi, com l'atenció a l'impacte mediam ambiental i el que se'n diu "hands-on", ajuden a que la simulació s'acosti més a la realitat i, sobretot, són reclams il·lusionants per formar-se en una professió que és, també, molt il·lusionant.

L'ORDINADOR

Pensava que només passava a la gent que vam formar-nos en analògic, però he vist com alguns dels nens als que dono classes de reforç de l'E.S.O. tampoc entenen el que llegeixen quan ho llegeixen de la pantalla de l'ordinador. Aleshores ho imprimim i ho podem guixar, podem dibuixar, pintar el document tant com sigui necessari amb l'objectiu de que es facin seva aquella informació. La pantalla crea una distància que fa més difícil aquesta apropiació, sigui el que sigui el que s'està fent.

En el cas de projectar, quan l'exercici és més de "dins" a "fora", aquesta dificultat per manipular, d'expressar directament amb la mà, resta intencionalitat als dibuixos. Penso que, d'alguna manera, els despersionalitzen.

Em quedo amb les innegables ajudes tècniques que aporten els ordinadors, però trobo a faltar el "hands-on" literal en el procés de projectar.

²J.A. Coderch, 1980, 'Cuestionario II' recollit a Carles Fochs, *Coderch Arquitecte 1913-1984*, Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, Barcelona, 1988.